

ministeren: Jo). Hvortil da? (Indenrigsministeren: Ekspropriation!). Ja vel, Ekspropriationen af disse Marker! Det glæder mig, at den højtærede Minister tæller disse Tal med, thi saa vil han vel ogsaa have Dre for det samme andet Steds og for de store Tal, hvorom der her er Tale. Jeg kan ikke s'onne andet, end at der er baade store saglige og finansielle Grunde, som kunne berettigede Thisted Byraad til at skrive om disse Sager med stor Forsigtighed. Det maa man indrømme, at den har stillet sig paa dette Standpunkt, naar man læser dette ref. behødvendige Andragende, der siger: Vi ville, og vi ville ikke! Og de ville virkelig gøre det yderste, det er min Mening om disse Mænd. Den Forstand have de paa deres Vns Interesser. Det samme gælder den Egn, for hvilken det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Wach), er Repræsentant. De ville ogsaa der med Hensyn til denne Sag gøre deres yderste, alt, hvad der billig og retfærdig kan forlanges af dem for at faa dette „eventuelt“ udslettet, og jeg er, baade hvad Højre og Venstre angaar, i Overensstemmelse med de Udvalg, som have været nedsatte om denne Sag, naar jeg anmoder det høje Ting om at fastholde sin Beslutning fra tidligere Tid, om at lade „eventuelt“ udgaa og ikke mod tidligere Grundsætninger fra vor Side, som kun ere fravegne i et enkelt Tilfælde, lade en stor By kaste en Bane ud over sit Opland for at erobre fra en Konkurrenceby en stor Del af dens i øvrigt i Forvejen langt mindre Opland, et Opland, som skal betjenes under ugunstigere Forhold end for de andre Byers Vedkommende, hvad der skyldes de stedlige Forhold. Det er navnlig rettet mod den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Han har stillet det op saaledes, at ville de med, kunne de komme med, ville de ikke kunne de lade være. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har stillet det op saaledes: Lad Hjørring Amt kontra Thisted Amt slaas om det! Det er imidlertid en fuldstændig Misforstaaelse. Denne Sag er jo en LovgivningsSag, den angaar hele Landet, og der have først vi her en Ret. Jeg mener, at vi maa se paa de smaa, de forurettede ved den Slags Forhold. Vi maa se paa, om der ster Retfærdighed med Hensyn til de stedlige Forhold, men dernæst paa, hvad vi ofre paa denne Sag. Jeg forudsætter nu, naar de Herrer for 3dje Gang begynde derpaa, at der nu vil kunne bygges paa Tingets øvrige Arbejde, saaledes at det bedre vil kunne lykkes at smelte Ministerens Hjerte, end vi kunde før, men saa skulle vi ogsaa se, hvad vi faa for det.

Bliver det til Gavn og Nytte blot for en lokal Kreds, eller kunne vi gøre det retfærdigt lige overfor de stedlige Forhold og dog tillige i større Udstrækning give det en mere udstrakt Nytte set fra Statens Standpunkt? Det er det, det kommer an paa ved dette „eventuelt“. Det glæder mig at have hørt Udtalelserne i Dag fra de ærede Medlemmer for Thisted Amts 1ste og 2den Kreds, og det glæder mig særlig, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), i Dag har udtalt sig langt velvilligere om dette Punkt, mere klart og forstaaeligt end for et Par Aar siden. Var hans Mening den Gang den samme som nu, har han ikke været saa heldig med at udtale sin Mening den Gang som nu. Ingen kan nægte, at han nu har Ret.

Vi have tre Tværbaner mellem Vest- og Østjylland, og det har stor Betydning at faa den fjerde, ikke blot i Handel og Wandel, men ogsaa i andre Forhold. Hvorfor skal man saa stoppe paa Halvvejen og lade 6 Mil ligge mellem den vestlige og den østlige Længdebane? Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa; vi have drøftet Grundene, og ingen kan forsvare det med almindelig anerkendte Grunde. Jeg har ikke hørt nogen forsvare det, og efter min Mening er det i enhver Henseende aldeles usforsvarligt at lade dette „eventuelt“ gaa gennem Tinget. — De enkelte Forandringer i Lovforslaget skal jeg ikke komme nærmere ind paa, de kunne drøftes i Udvalget. Et andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet om Pengenes Tilvebringelse. Jeg har hørt sige — den ærede Minister kan benægte det, hvis det ikke er sandt — at han, som Garanti for Pengenes Tilvebringelse et tidligere Aar, eller maaste bølge tidligere Aar, sit Tilbud om 200,000 Kr. straks, og at 500,000 Kr., naar der gaves Koncession, skulde blive ham overleverede. Han var lige ubønhørlig, selv om Statskassen kunde tjene de 500,000 Kr. Ministeren kan jo sige nej dertil, saa vil jeg tage hans Benægtelse for god. Men det var dog et godt Pant for Pengenes Tilvebringelse, at der saaledes blev lagt $\frac{1}{2}$ Million Kroner paa Bordet. Jeg antager for Resten, at den ærede Minister vil kunne faa dem endnu; men om Pengenes Tilvebringelse maa jeg nødvendig sige et Par Ord. Jeg har hørt sige, at efterat man i Rigsdagen fra den anden Side meget energisk havde modsat sig Lovforslaget, fordi Bygningen skulde ske dels for Statens og Kommunerens og dels for fremmede Penge, henvendte man sig desuagtet direkte fra den anden Side til de fremmede Penge med Hensyn til Koncessionen i denne Sag. Jeg opfatter dette saaledes, at